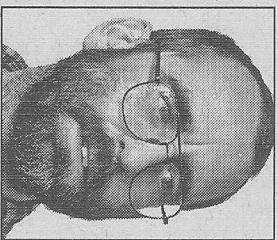

Nesrovnalosti na Energetickém regulačním úřadě

Jiří Svoboda

ko jsou vláda či skupiny zákonodárců. ERÚ pak chce nastavit podporu podle rozhodnutí Ústavního soudu.

Možnost pochybení bývalého vedení ERÚ odmítají provozovatelé fotovoltaických elektráren. Odvolávají se na zprávy protikorupční policie a Vrchelního státního zastupitelství v Olomouci, v nichž byl zákon vyložen způsobem, podle něž nelze bývalému vedení ERÚ cokoliv vytknout. Případ se tedy k soudu vůbec nedostal.

Vyšší podpory výroby elektřiny z OZE v elektrárnách uvedených do provozu v letech 2006–2012 stanovil zákon č. 180/2005 Sb. v jediném svém ustanovení § 6, odst. 1, písm. b, bod 1, kde se uvádí „... bylo při podpoře výkupními cenami dosaženo patnáctileté doby návratnosti investic...“. Jádrem sporu je, zda

zákon uvádí prostou návratnost, kdy se ze zisku za patnáct let zaplatí investovaná částka, nebo jde o tzv. diskontovanou návratnost, kdy se ze zisku za patnáct let zaplatí investovaná částka včetně 7% diskontního úročení, tedy částka více než dvojnásobná.

Převodní vedení ERÚ nastavilo vyhláškou a cenovým rozhodnutím podporu pro rok 2006 „šalamounsky“ mezi uvedenými hodnotami, zákonný požadavek tedy nebyl splněn ani při jednom z možných výkladů.

Z učebnic základů ekonomie lehece zjistíme, že „*doba návratnosti investic*“ je základním ekonomickým termínem, pro jehož výpočet jsou uvedeny vzorce, a jednoznačně znamená dobu *prosté* návratnosti investic. Pokud tedy respektujeme, že základní ekonomický termín s jednoznačně definovaným významem po-

užitý v zákoně si nelze vykládat jakkoli alternativně, nemělo by v právním státě být moc co k řešení. Jsme ale v České republice.

Pokud by byla podpora výroby elektřiny z OZE nastavena na prostou návratnost, ušetřili by občané a firmy v ČR několik stovek miliard Kč. Jenže o stejnou částku by tím přišli provozovatelé elektráren uvedených do provozu v letech 2006–2012, především fotovoltaici.

Pro takovou částku jistě někomu stojí za to, vynaložit jisté úsilí a záměry ERÚ mařit. Je asi jen shoda okolností, že protikorupční policie i Vrchelní státní zastupitelství v Olomouci zastavily trestní stíhání bývalého vedení ERÚ na základě vlastního výkladu zákona, byť vykládat zákon přísluší jen soudu.

Ze správní i ústavní soudy, stejně jako ombudsman, odmítly mě

žádosti o přeseřtení výše podpory, že zákonodárci strkají hlavu do písku a média mlží.

Možná se jen nikomu kompetentnímu nechce vyřahovat z ohně kaštan, které tam nenaházeli. Z vlastní zkušenosti vím, že občan se soudního přezkumu, zda jsou právní předpisy vydávané úřady v souladu se zákony, přímým postupem nedomůže. Subjekty, které pravomoc o to žádat mají, ale stačí přimět k nečinnosti a přezkum je zablokován.

Každý rok musí ERÚ ze zákona své nové cenové rozhodnutí, aktualizující vyšší podpory výroby elektřiny z OZE, podrobít veřejnému konzultačnímu procesu. V něm jsem opakovaně vyšší podpory elektráren uvedených do provozu v letech 2006–2012 napadl a žádal její uvedení do souladu se zákonem.

ERÚ toto odmítli učinit, byť to

zjevně považuje za správné. Když ale vidím, jak u nás funguje veřejná správa, že ti, co zavírají společnost ztrátou mnoha stovek miliard korun, se ani nedostali před soud a společnost zjevně ovládají soukromé subjekty, které vytvářejí miliardové zisky na úkor mnohonásobně vyšších ztrát společnosti, nedivím se, že ERÚ a lidé v něm mohou mít oprávněný strach kostlivce na vlastní pěst vytláhnout a pohřbit.

Pokud ERÚ nedostane pro svůj záměr jasnou podporu veřejné správy a současný stav bude dále pokračovat, stane se to velmi nebezpečným precedentem. Lehepak mohou nastat další podobné „přehmaty“ a fotovoltaika, někdy též nazývaná třetí vlnou kupónové privatizace, brzy přijde o čestný titul nejvyšší tunel 21. století. (Autor je fyzik, zabývá se i ochranou klimatu a ekologií)